

DAL

Legelő birkát éhesen,
teremtett Isten éhesen
s tikkadt mezőkön pásztorom
bégetők között átkozom.

Adott az Isten szeretőt,
előlem váltig rejtezőt.
Egyhétig-édes eljövőt,
nem is az elsőt. Elmenőt.

Uram, ha adsz még szeretőt,
csak repedt szívem beszegőt.
Szememnek kedves földlakót,
álmomban álmát álmodót.

DARÁLÓ

Ülök itt köztetek,
mint aki senkié,
sok rossz szerető közt
egyiké, másiké.

MÉRLEG

Hazudni nem tudok,
én vagyok a mérleg,
lehet, hogy tévedek,
de magamnak mérek.